

Sygn. akt VI GC 252/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Protokolant: st.sekr.sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2013 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) S.A. w R.

przeciwko: Wojewódzkiemu Szpitalowi (...) w Z.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Wojewódzkiego Szpitala (...) w Z. na rzecz powoda (...) S.A. w R. kwotę 18.252,56 zł (osiemnaście tysięcy dwieście pięćdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt sześć groszy),

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11.073 zł (jedenaście tysięcy siedemdziesiąt trzy złote) tytułem kosztów postępowania.

Sygn. akt VI GC 252/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 sierpnia 2013r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód (...) S. A. w R. domagał się zasądzenia od Wojewódzkiego Szpitala (...) w Z. kwoty 253.674,95 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot wyszczególnionych w pozwie do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w wysokości 19.901 zł, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 7.200 zł.

W uzasadnieniu powyższego podniósł, że na podstawie łączącej strony umowy sprzedaży energii elektrycznej z dnia 23 grudnia 2011r. powód sprzedawał pozwanemu energię elektryczną i świadczył usługi jej dystrybucji. Pozwany nie uregulował należności wynikających z wystawionych na jego rzecz przez powoda faktur VAT.

W dniu 27 czerwca 2013r. Sąd Okręgowy Sąd Gospodarczy w Rzeszowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu opominawczym (k. 89).

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw (k. 93-97) zaskarżając go w części należności głównej tj. w zakresie kwoty 18.252,56 zł oraz w całości w zakresie kosztów procesu. Pozwany wskazał, że na w/w kwotę składają się: kwota 16.307,86 zł (kwota 15.977,80 zł należności głównej wraz ze skapitalizowanymi odsetkami od tejże kwoty od dnia 30 kwietnia 2013r. do dnia 27 czerwca 2013r. w wysokości 330,06 zł); kwota 1.131,40 zł; kwota 406,65 zł oraz kwota 406,65 zł.

Pozwany przyznał, że łączyła go z powodem umowa sprzedaży energii elektrycznej. Zarzucił, że w dniu 30 kwietnia 2013r., a zatem przed wytoczeniem powództwa, zapłacił on powodowi kwotę 9.559,74 zł z faktury nr (...) oraz kwotę 6.418,06 zł z faktury nr (...). Dalej podał, że powód wystawił mu faktury korygujące, a to fakturę nr (...) korygującą fakturę objętą pozwem o nr (...) ze zwrotem na rzecz pozwanego kwoty 1.962,55 zł (powód odjął z niej tylko kwotę 1555,90 zł, a zatem faktura powinna być pomniejszona o dodatkowe 406,65 zł); fakturę nr (...) korygującą fakturę objętą pozwem o nr (...) ze zwrotem na rzecz pozwanego kwoty 1.131,40 zł oraz fakturę nr (...) korygującą fakturę objętą pozwem o nr (...) ze zwrotem na rzecz pozwanego kwoty 406,65 zł.

W oparciu o powyższe zarzuty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w powyższym zakresie oraz o zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W odpowiedzi na powyższe powód, w piśmie procesowym z dnia 12 sierpnia 2013r. (k. 113-114), w całości podtrzymał żądanie pozwu. Przyznał, że w dniu 30 kwietnia 2013r. pozwany wpłacił na konto bankowe powoda kwotę 30.000 zł, jednakże powód zaliczył w/w kwotę na poczet faktur nie objętych pozwem (na fakturę nr (...) z dnia 4.09.2012r. w kwocie 5.332,46 zł; na fakturę nr (...) z dnia 4.09.2012r. na kwotę 5.890,69 zł; na fakturę nr (...) z dnia 2.10.2012r. na kwotę 6. 947,77 zł; na fakturę nr (...) z dnia 2.10.2012r. na kwotę 6.697,08 zł. Pozostała kwota 5.132 została zaliczona na poczet faktury nr (...) co zostało wyszczególnione w pozwie).

Powód zaprzeczył jakoby pozwany wpłacił na jego rzecz kwotę 9.559,74 zł i kwotę 6.418,06 zł. Dowodu na powyższą okoliczność nie może stanowić karta kontowa, która jest jedynie wydrukiem z systemu księgowego pozwanego, a to nie jest tożsame ze specyfikacją przelewu. Powód wyjaśnił także na co zaliczył faktury korygujące.

Ostatecznie do protokołu rozprawy z dnia 30 sierpnia 2013r. obecny pełnomocnik powoda podtrzymał dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 grudnia 2011r. strony zawarły umowę sprzedaży energii elektrycznej dla odbiorców z grup taryfowych A, B nr 1/ (...). Przedmiotem umowy była sprzedaż energii elektrycznej dla pozwanego przez powoda. Do zawarcia tej umowy doszło w następstwie postępowania o zamówienie publiczne pn.: sprzedaż energii elektrycznej dla Wojewódzkiego Szpitala (...) w Z..., prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego.

Dowody: umowa z dnia 23.12.2011r. wraz z załącznikami (k. 5-12); umowa stanowiąca wynik postępowania przeprowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego (k. 13-14); okoliczność bezsporna przyznana przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

W oparciu o w/w umowę powód wystawił pozwanemu faktury VAT, których pozwany nie uregulował.

Dowody: faktury VAT, zestawienia zbiorcze (k. 15-73); wezwanie do zapłaty (k. 74-75).

W dniu 30 kwietnia 2013r. pozwany wpłacił na rachunek bankowy powoda kwotę 30.000 zł tytułem (...).

Dowód: wydruk z rachunku bankowego pozwanego (k. 104); okoliczność przyznana przez powoda w piśmie procesowym z dnia 12.08.2013r.

Powód zaliczył powyższą wpłatę na poczet faktur nie objętych pozwem (na fakturę nr (...) z dnia 4.09.2012r. w kwocie 5.332,46 zł; na fakturę nr (...) z dnia 4.09.2012r. na kwotę 5.890,69 zł; na fakturę nr (...) z dnia 2.10.2012r. na kwotę 6. 947,77 zł; na fakturę nr (...) z dnia 2.10.2012r. na kwotę 6.697,08 zł. Pozostała kwota 5.132 została zaliczona na poczet faktury nr (...) co zostało wyszczególnione w pozwie).

Dowód: wyjaśnienia powoda w piśmie z dnia 12.08.2013r., a nadto podtrzymane na rozprawie z dnia 30 sierpnia 2013r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów z dokumentów, które to uznał za wiarygodne w zakresie, jaki wyznaczają im przepisy art. 244 i 245 kpc. Ponadto dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd zważył co następuje:

Na wstępie należy podkreślić, że pozwany zaskarżył wydany w sprawie nakaz zapłaty w części dotyczącej kwoty 18.252,56 zł, wskazując, że na kwotę tą składają się: kwota 15.977,80 zł tytułem należności głównej, kwota 330,06 zł stanowiąca skapitalizowane odsetki od w/w kwoty; kwota 1.131,40 zł, kwota 406,65 zł oraz kwota 406,65 zł. Skoro zatem nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym został zaskarżony w części to stosownie do treści art. 505 § 2 kpc w części tej utracił moc. W pozostałym zakresie stał się prawomocny.

Wydany w sprawie wyrok obejmuje zatem tylko rozstrzygnięcie w przedmiocie zaskarżonej części tj. kwoty 18.252,56 zł i w tym też zakresie podlega uzasadnieniu.

Poza sporem w niniejszej sprawie było zawarcie przez strony umowy sprzedaży energii elektrycznej z dnia 23 grudnia 2011r., w odzwierciedleniu której powód wystawił pozwanemu dokumenty w postaci faktur VAT. Bezsprzeczne były także warunki na jakich wystawiono faktury VAT, przedmiot zawartej umowy, zakres wzajemnych praw i obowiązków stron. Pozwany nie kwestionował także wysokości faktur VAT oraz faktu ich otrzymania.

Jedynymi zarzutami strony pozwanej podniesionymi w sprzeciwie od nakazu zapłaty były: okoliczność dokonania zapłaty na rzecz powoda w dniu 30 kwietnia 2013r. kwoty 15.977,80 zł (9.559,74 zł z faktury VAT nr (...) oraz 6.418,06 zł z faktury VAT nr (...)) oraz skorygowanie przez powoda trzech faktur w wyniku czego winny one być według pozwanego pomniejszone o kwoty: 406,65 zł; 1.131,40 zł oraz 406,65 zł.

Powód wywodził swoje roszczenie z umowy sprzedaży (art. 535 kc). Przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu ją, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Powód jako inicjator niniejszego procesu winien był zatem udowodnić (art. 6 kc), że strony zawarły umowę sprzedaży, że w jej realizacji wydał pozwanemu towar, co obligowało pozwanego do zapłaty ceny.

Zdaniem Sądu Okręgowego powód powyższemu obowiązkowi sprostął. Materiał dowodowy zebrany w niniejszym postępowaniu nie budzi żadnych wątpliwości. Pozwany podnosząc wyżej cytowane zarzuty nie przedłożył sądowi żadnego wiarygodnego dowodu, z którego można byłoby wywieść, iż roszczenie powoda w zaskarżonej części zostało przez pozwanego zaspokojone. Pozwany na dowód dokonania wpłaty na rzecz powoda kwoty 9.559,74 zł oraz kwoty 6.418,06 zł przedstawił dokumenty w postaci „kart kontowych” oraz „specyfikację przelewu”. Analizując powyższe dokumenty należy podzielić stanowisko powoda, iż stanowią one jedynie wydruki z systemu księgowości pozwanego. Karty kontowe są to tzw. raporty z uwzględnieniem warunków zapytania z ekranu. Nie są one wydrukiem komputerowym nie wymagającym dodatkowych podpisów jak jest to w przypadku bankowych wydruków komputerowych (art. 7 ustawy z dnia 29.08.1997r. Prawo bankowe). Dokumenty te mogą być co najwyżej potraktowane jako „polecenie zapłaty”, lecz nie mogą w świetle obowiązujących przepisów prawa stanowić dowodu wpłaty. Nie bez znaczenia dla waloru prawdziwości w/w dokumentów jest również to, że nie zostały one potwierdzone za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika pozwanego.

Innymi słowy pozwany nie wykazał, iż w zaskarżonej części zaspokoił roszczenie powoda.

Na marginesie jedynie należy dodać, że powód w wystarczająco jasny sposób wyjaśnił, w piśmie procesowym z dnia 12 sierpnia 2013r., oraz na rozprawie w dniu 30 sierpnia 2013r. na co zaliczył dokonaną w dniu 30 kwietnia 2013r. wpłatę pozwanego w wysokości 30.000 zł. oraz jakie faktury zostały skorygowane, do czego w żaden sposób nie odniósł się pozwany.

Dlatego też mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 535 kc oraz art. 481 § 1 kc zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 18.252,56 zł – o czym orzekł jak w pkt. I wyroku.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu znajduje uzasadnienie w art. 100 kpc. oraz § 6 pkt. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002, Nr 163, poz. 1349 ze zm.). Na zasądzoną kwotę składają się: kwota 10.388 zł tytułem kosztów procesu która to została zasądzona w nakazie zapłaty, a która to została zaskarżona sprzeciwem pozwanego (w kwocie tej mieści się kwota 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego; kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 3.171 zł tytułem 1/4 części wpisu) oraz kwota 685 zł stanowiąca 3/4 z kwoty 913 zł (która to stanowi 5% z wartości przedmiotu zaskarżenia tj. 18.252,56 zł).